

i de øst- og centraleuropæiske lande i form af hektarstøtte. Det er nemlig 60 mio. ha, vil jeg sige til hr. Kent Kirk. Det vil tage en betydelig del af – for ikke at sige mere end – det, der i dag er i landbrugsfondene.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil ikke forlænge debatten, men hr. Kristian Thulesen Dahl ved jo udmærket godt, at vi i forbindelse med regeringskonferencen arbejder på at sikre os, at vi også efter udvidelsen har et effektivt opererende EU. Jeg kommer ikke mere ind på det nu, men den 27. maj, vil jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, har vi en stor debat her, og dér skal hr. Kristian Thulesen Dahl detalje for detalje få at vide, hvor vi står, hvis han ikke allerede ved det, det tror jeg nok.

Så til fru Annette Just, som jo i hvert fald totalt misforstår tingene, totalt misforstår tingene. Det, der er tale om, er, at man fjerner pristøtten i EU's landbrugspolitik, og så er der tale om, hvis man lige vil følge med, at man i stedet for – det gør vi i dag – giver noget hektarstøtte som kompensation for et prisfald.

Nu viser det sig, at det prisfald ikke kommer i samme udstrækning, og så er der selvfølgelig heller ikke behov for den samme hektarstøtte; men da de øst- og centraleuropæiske landmænd jo ikke får et prisfald, men tværtimod vil komme til at opleve en kraftig prisstigning, fordi verdensmarkedspriserne er steget, ja, så er det klart, at de da heller ikke har behov for den hektarstøtte, for så skal der jo ikke kompenseres for et prisfald. Sådan hænger tingene jo sammen, hvis det er sådan, at man gider sætte sig ned og studere det.

Og så må jeg rette en klar misforståelse: Det var ikke fru Annette Just, jeg inviterede på en kop kaffe i 1999 – det var hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ja, ja, dér røg den kaffe! Men jeg er nu ked af, at hr. Kent Kirk ikke kan læse i den udmærkede rapport, som er kommet fra DUPL, og som vi ellers har brugt som grundlag for hele det her, for dér står det ganske tydeligt og klart forklaret, hvordan ansøgerlandene rent faktisk vil udhule landbrugsfondsmidlerne, og derfor vil det altså komme til at koste betydelig mere, end der i dag ligger, og det er ca. 50 pct. af EU's budget.

Så jeg ved ikke rigtig, om hr. Kent Kirk mener, at det bare er småtrakkasari, for det var det udtryk, hr. Kent Kirk brugte – og i øvrigt at man ikke forstod et klap af det, fordi man troede på noget af det, som de professorer, der har sidet og skrevet denne her bog, rent faktisk har dokumenteret.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må desværre fastholde, at fru Annette Just ikke har forstået, hvordan landbrugspolitikken fungerer.

Den reform, vi har haft inden for landbrugspolitikken, går ud på at fjerne pristøtten, og så kompenserer man i den udstrækning, der er et prisfald, ved at give hektarstøtte. Men da de øst- og centraleuropæiske lande jo ikke får et prisfald, som EU-landmændene har fået, ja, så er det klart, at de heller ikke skal kompenseres med en hektarstøtte.

Men jeg tror, det er en helt, helt anden debat, vi skal have, og så vil jeg bede fru Annette Just om at sætte sig ind i, hvordan landbrugsreformen rent faktisk fungerer.

Formanden:

Vi har kun 3 omgange korte bemærkninger til hver enkelt, så jeg må bede hr. Kent Kirk og fru Annette Just om at klare det over en kop kaffe.

Så er det næste ordfører, fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det begynder jo at blive sent, og jeg vil så prøve at lave lidt afveksling ved at komme med et par citater som indledning til denne debat. Det første er fra en af de markante personer, som deltager i Rådet for Europæisk Politik i mange af de debatter og seminarer, som dette råd afholder.

Vedkommende, som er økonom, sagde på et tidspunkt, at han havde en mistanke om, at mange europæiske politikere, herunder også de fleste danske Europapolitikere, i virkeligheden helst så, at hele Østeuropa forsvandt ned i et sort hul. Den gamle orden var nu alligevel nemmere at have med at gøre, den gamle orden med en østblok og en vestblok var alligevel nemmere at overskue. Det ragnarok, der blev sluppet løs, da Muren faldt, var i virkeligheden så utrolig svært at håndtere, og det var så stor en opgave, at den kunne man nok slet ikke løse, og man havde ikke så megen lyst, for man skulle argumentere over for sine egne befolkninger om, at